

Vejr og vind ... Ugebrev nr. 8, 21. juli 2003

Jeg har tændt computeren og en myggespiral, så jeg kan skrive et ugebrev uden at det bliver alt for gennemsyret af myg. Det er godt nok lidt barskt, når horder af myg giver op overfor den giftige røg og drysner ned over tastaturet, og man skal nok ikke tænke på, hvordan man selv bliver påvirket af det.

Mindre giftig, og faktisk mere effektiv mod myg, er en rask fønvind-situation, som vi oplevede i torsdags. Den varme kraftige vestenvind, der pludselig dukkede op, drev dem på flugt og ryddede området for en stund. Tilbage stod vi og nød den specielle fornemmelse, det er at stå en sen aften og blive blæst igennem af en lun og tør vind. På under en time faldt luftfugtigheden fra 75 procent til 25 procent og klokken 23 blev der målt en lufttemperatur på 17°, hvilket er den højeste temperatur, der endnu er målt denne sommer.

Umiddelbart lyder 17 grader måske ikke af meget, men det opleves utrolig varmt heroppe, og på en solrig dag/nat kan forholdene virke helt tropiske. Juni måned har med en gennemsnitstemperatur på 2,2° ligget i den varme ende af, hvad der tidligere er målt heroppe i juni, og aktivlaget (den del af jorden der tør op hver sommer) er allerede på rekordkurs.

Solen skinner dog ikke altid i Zackenberg. Ugen startede med regn og tunge skyer, men blev tirsdag afløst af en opklaring, der gav udsigt til bjergtoppe med knitrende hvid nysne ned til 700 m. Et pragtfuldt og forfriskende syn på en sommerdag og stærkt motiverende for at få slæbt udstyr til en ny klimamast, med snedybdemåler, op i ca. 400 meters højde på Aucellaskråningerne.

I løbet af de næste 14 dage, hvor Birger Ulf Hansen (en af to nye ledere af GeoBasis-programmet) er heroppe, skal vi i fællesskab have etableret to nye stationer til udvidelse af snedybdemoniteringen i området. Ligeledes skal vi have fundet egnede lokaliteter til udvidelse af jordvandsmoniteringen, så vi får dækket alle områdets karakteristiske vegetationszoner. Jordvandet, der udgør en vigtig brik i den samlede stoftransport indsamles og analyseres for næringsstoffer og vi får gennem indsamling af jordvand fra forskellige dybder både mulighed for at følge hvilke næringsstoffer, der er tilgængelige for planterne i rodzonen og hvilke næringsstoffer, der udvaskes fra området.

Apropos vand, så blev det ugen, hvor den samlede "Zackenberg-flåde" kom på vandet. Det skete, da Philip, Bjarne, Annabelle og Laust sejlede til Daneborg for at gøre "Vejrstationen" klar til de forskere, der kommer op på tirsdag og skal holde til derude. Fjordisen i Young Sund brød tidligt op i år, og siden den 8. juli har det "officielt" været muligt at sejle til Daneborg. Herved vandt Philip det årligt tilbagevendende væddemål om, hvornår isen bryder op, og har vel en whisky til gode på den bekostning!!!

Vi andre, der indtil videre holder os til sejlads frem og tilbage over Zackenbergelven, kan nu vædde om hvor længe denne sejlads kan fortsætte. Vandstanden i elven falder stødt og roligt, og inden længe kan elven såmænd passeres i gummistøvler.

Moskusokserne har heller ikke længere problemer med at krydse elven og kan nu frit vælge side. Der er dog også nogle, der søger op i højderne. Laust og jeg blev i hvert fald overrasket af et par stykker, da vi i dag kom op til Nansenblokken i 480 m højde for at tappe billeder fra de digitale kameraer og nærmest stødte ind i en moskusoksetyr. I alt syv moskusokser og tre kalve havde taget opstilling ved siden af

fotoblokken. Det var lige til et familieportræt, og vi ærgrede os et kort øjeblik over, at de fastboltede kameraer vender linsen ned mod dalen.

/Charlotte Sigsgaard